

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 18 november 2010 in zaken nrs. 09/43472, 09/41976 en
09/43475 in de gedingen tussen:

(hierna: de vreemdeling sub 1),
en , mede voor haar minderjarige kinderen (hierna allen
tezamen: de vreemdelingen)

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 20 oktober 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 18 november 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister binnen zes weken na verzending van de uitspraak nieuwe besluiten op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 december 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

De vreemdelingen hebben bij brief van 17 november 2011 nadere stukken ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. De Afdeling overweegt ambtshalve als volgt.

2.3. Voor zover de door de vreemdelingen bij voormelde brief van 17 november 2011 gevoegde stukken, behoudens de overgelegde pleitnota, van vóór de aangevallen uitspraak dateren, hebben de vreemdelingen geen in rechte te honoreren verklaring gegeven waarom zij deze redelijkerwijs niet al in beroep hebben kunnen overleggen. Deze stukken kunnen derhalve niet bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken. Dit kan evenmin voor zover de stukken van ná de aangevallen uitspraak dateren, nu uit de Vreemdelingenwet 2000 dwingend voortvloeit dat de aangevallen uitspraak object van hoger beroep is.

2.4. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase

nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

2.4.1. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een - hernieuwde - toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.4.2. De vreemdelingen hebben eerder op 9 oktober 2001 aanvragen ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij onderscheiden besluiten van 15 februari 2002 zijn deze aanvragen afgewezen. De beroepen tegen deze besluiten zijn bij uitspraken van 4 september 2003 ongegrond verklaard. Deze uitspraken zijn door de Afdeling bij uitspraken van 9 oktober 2003 bevestigd, zodat de besluiten van 15 februari 2002 in rechte onaantastbaar zijn geworden. Op 29 mei 2008 hebben de vreemdelingen opnieuw aanvragen om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij onderscheiden besluiten van 20 oktober 2009 zijn deze aanvragen afgewezen. Deze besluiten zijn van gelijke strekking als die van 15 februari 2002, zodat voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.4.3. De rechtbank heeft door te overwegen dat de stukken die de vreemdelingen ten grondslag hebben gelegd aan hun op 29 mei 2008 ingediende aanvragen om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd alle dateren van na de eerdere afwijzende besluiten en zien op feiten en omstandigheden die niet voor het nemen van deze besluiten konden worden aangevoerd en dat hiermee dan ook sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden waarvan niet geoordeeld kan worden dat op voorhand is uitgesloten dat zij af kunnen doen aan de eerdere afwijzende besluiten, het beoordelingskader weergegeven onder 2.4. en 2.4.1. niet onderkend.

2.5. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De grief behoeft derhalve geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.6. Met de onder 2.4.2. vermelde uitspraken van de Afdeling van 9 oktober 2003 is in rechte komen vast te staan dat de vreemdelingen niet aannemelijk hebben gemaakt dat de Iraanse autoriteiten van hun activiteiten voor de Koerdische Democratische Partij Iran (hierna: de KDPI) of van hun sympathie voor deze partij op de hoogte zijn en zij om die reden in de negatieve aandacht van die autoriteiten staan.

2.7. Ter zake van de onderhavige aanvragen hebben de vreemdelingen aangevoerd dat de situatie van de Koerden in Iran is verslechterd, dat zij hun activiteiten voor de KDPI hebben voortgezet en dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zijn geraakt waardoor hun leven in Iran gevaar loopt. Ter onderbouwing hiervan hebben de vreemdelingen een brief van hun gemachtigde van 28 maart 2008 met bijlagen, waaronder de dagvaarding (waarschuwingsbrief) van 13 juni 2004 om zich te melden bij de rechtbank van de Islamitische Revolutie Mahabad, overgelegd. De vreemdeling sub 1 heeft voorts aangevoerd dat hij fysiek en geestelijk achteruit is gegaan.

2.7.1. Uit het proces-verbaal van bevindingen van de Koninklijke Marechaussee van 3 juni 2008 blijkt dat is vastgesteld dat bovenvermelde dagvaarding (waarschuwingsbrief) van 13 juni 2004 hoogstwaarschijnlijk niet is opgemaakt en afgegeven door de daartoe bevoegde autoriteiten.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraken van 8 oktober 2007 in zaak nr. 200704465/1 en 7 april 2010 in zaak nr. 200902935/1/V3; www.raadvanstate.nl) is geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, indien de authenticiteit van de stukken waarmee de desbetreffende vreemdeling de door hem gestelde nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden wil aantonen niet is vastgesteld. Als, zoals in het onderhavige geval, de authenticiteit van een zodanig stuk niet reeds in de bestuurlijke fase is komen vast te staan, is het aan de desbetreffende vreemdeling dit in beroep alsnog aan te tonen. De vreemdelingen zijn daarin met de door hen overgelegde brief van 5 oktober 2009 van mr. [naam] niet geslaagd nu zij niet nader hebben onderbouwd op welke gronden mr. [naam] als ter zake deskundig moet worden beschouwd. Onder deze omstandigheden is derhalve geen sprake van een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid als hiervoor onder 2.4.1. bedoeld.

2.7.2. Voor zover de vreemdelingen in de bestuurlijke fase met de overige door hen overgelegde stukken nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben aangevoerd (zogenoemde feitelijke nova), zijn deze stukken algemeen van aard en valt hieruit niet af te leiden dat de Iraanse autoriteiten thans van de activiteiten van de vreemdelingen voor de KDPI op de hoogte zijn geraakt en dat zij om die reden in de negatieve aandacht van die autoriteiten staan. Derhalve is op voorhand uitgesloten dat deze stukken aan de eerdere besluiten van 15 februari 2002 kunnen afdoen, zodat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als hiervoor onder 2.4.1. bedoeld.

2.7.3. Wat betreft de door de vreemdeling sub 1 gestelde geestelijke en fysieke achtergang overweegt de Afdeling als volgt.

2.7.4. Blijkens vaste jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) (arrest van 27 mei 2008 in zaak nr. 26565/05, N. tegen Verenigd Koninkrijk, www.echr.coe.int/echr) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon, onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 van

het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Van uitzonderlijke omstandigheden kan blijken die jurisprudentie slechts sprake zijn, indien de desbetreffende vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium en sprake is van een gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet.

2.7.5. De vreemdeling sub 1 heeft niet aangetoond dat zich in zijn geval een situatie voordoet, als in de jurisprudentie van het EHRM bedoeld. Reeds hierom is geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

2.8. De vreemdelingen hebben bij brieven van 19 november 2009, 3 december 2009 en 13 juli 2010 nadere stukken ingediend. Voor zover de vreemdelingen met deze stukken feitelijke nova hebben aangevoerd, zijn deze stukken algemeen van aard en valt hieruit niet af te leiden dat de Iraanse autoriteiten thans van de activiteiten van de vreemdelingen voor de KDPI op de hoogte zijn geraakt en zij om die reden in de negatieve aandacht van die autoriteiten staan. Derhalve is op voorhand uitgesloten dat deze stukken aan de eerdere besluiten van 15 februari 2002 kunnen afdoen, zodat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als hiervoor onder 2.4.1. bedoeld.

2.9. Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen en zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts niet is aangevoerd dat het hier gaat om een geval als omschreven in rechtsoverweging 45 van het arrest van het EHRM, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, is er voor toetsing van het besluit van 20 oktober 2009 geen plaats.

2.10. De beroepen zijn ongegrond.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 18 november 2010 in zaken nrs. 09/43472, 09/41976 en 09/43475;
- III. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

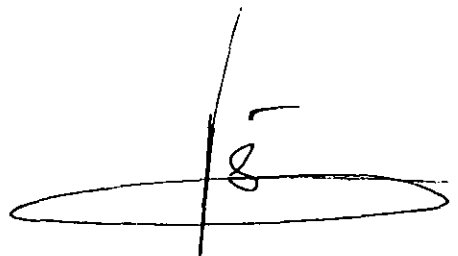
w.g. Bakker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 augustus 2012

395.

Verzonden: 13 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser